

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2015 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku

S. S. (wierzyciela)

z udziałem

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (dłużnika)

o egzekucję świadczenia pieniężnego

w przedmiocie skargi wierzyciela na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy J. K., tj. postanowienie z dnia 21 lipca 2014 r. o oddaleniu wniosku o uwzględnienie w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości dłużnika przyznanego zwrotu wydatków poniesionych w związku ze sprawowanym dozorem w sprawie KM 222/10 oraz wniosku o zabezpieczenie

na skutek zażalenia wierzyciela S. S. na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 16 marca 2015 r. w sprawie o sygn. akt XII Co 1058/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 363/15

UZASADNIENIE

Wierzyciel S. S. wniósł skargę na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy J. K. polegająca na wydaniu w dniu 21 lipca 2014 r. postanowienia o oddaleniu wniosku o uwzględnienie w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji nieruchomości dłużnika (...) Sp. z o.o. w S. przyznanego mu zwrotu wydatków poniesionych w związku ze sprawowaniem dozoru nad ruchomościami dłużnika w sprawie KM 222/10.

Wierzyciel w istocie wywodził, że postanowieniem z dnia 18 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy uwzględnił jego skargę odnośnie braku przyznania mu zwrotu wydatków związanych z dozorem ruchomości dłużnika do kwoty 17 007,65 zł, oddalając w pozostałym zakresie złożony środek zaskarżenia. Pomimo tego Komornik Sądowy nie uwzględnił powyższej kwoty w planie podziału sumy uzyskanej z egzekucji. Skarżący wniósł też o zabezpieczenie postępowania poprzez wstrzymanie wykonania planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości dłużnika.

Postanowieniem z dnia 15 września 2014r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w sprawie XII Co 6801/14 oddalił skargę wierzyciela. Następnie, postanowieniem z dnia 3 grudnia 2014r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy uchylił to postanowienie i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania (k.36).

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w Bydgoszczy – zaskarżonym postanowieniem z dnia 16 marca 2015r. oddalił wniosek wierzyciela o zabezpieczenie postępowania oraz oddalił jego skargę na czynność komornika sądowego.

Sąd Rejonowy uznał, że nie zachodzą podstawy do udzielenia wierzycielowi zabezpieczenia przez wstrzymanie wykonania planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości, gdyż przepisy kodeksu postępowania cywilnego w części dotyczącej egzekucji takiego sposobu zabezpieczenia nie przewidują. Natomiast przepis art.821 § 1 kpc dopuszcza udzielenie zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego w przypadku złożenia skargi na czynność komornika, ale w tym wypadku skarga wierzyciela nie jest uzasadniona, przez co odpada także celowość udzielenia zabezpieczenia.

Co zaś tyczy się samej skargi wierzyciela, to Sąd Rejonowy uznał, że co prawda jego uprzednie postanowienie z dnia 18 marca 2014r. o przyznaniu wierzycielowi zwrotu wydatków zawianych z dozorem w sprawie egzekucyjnej uprawomocniło się z dniem 3 kwietnia 2014r., to jednak wierzyciel nie zaskarżył postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 11 kwietnia 2014r., zmieniającego plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości, przez co uległo ono uprawomocnieniu z dniem 28 kwietnia 2014r. W konsekwencji nie może zostać już zmienione i podlega wykonaniu. Sąd Rejonowy uznał, że prawomocne postanowienie w przedmiocie planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji kończy postępowanie w sprawie, a tym samym – wbrew zapatrywaniu wierzyciela – nie może zostać zmienione w trybie przewidzianym w art.359 § 1 kpc (w związku z art.13 § 2 kpc). Dlatego też oddalił skargę wierzyciela, jako nieuzasadnioną (na podstawie art.767 § 1 kpc).

W zażaleniu na postanowienie wierzyciel S. S. domagał się jego zmiany poprzez uwzględnienie skargi i w konsekwencji dokonanie zmiany planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości dłużnika poprzez uwzględnienie w planie przyznanego mu zwrotu wydatków w wysokości 17 007,65 zł (brutto) poniesionych w związku z dozorem w okresie od 01.06.2010r. do 31.01.2012r., w kategorii I, jako stanowiących koszty egzekucji (zgodnie z art.39 ust.2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji w związku z art.770 i art.1025 pkt 1 kpc). Wniósł także o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu:

- naruszenie prawa procesowego, a dokładniej art.359 § 1 kpc (w związku z art.13 § 2 kpc), co miało wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie, że postanowienie w przedmiocie planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, a w konsekwencji niedokonanie zmiany postanowienia o zatwierdzeniu planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości, pomimo zaistnienia w sprawie okoliczności wskazanych w skardze na czynności komornika.

W uzasadnieniu zażalenia wierzyciel wywodził, że postanowienie Sądu rejonowego w przedmiocie zatwierdzenia planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji, jako nienależące do kategorii kończących postępowanie w sprawie mogło być zmienione w trybie art.359 § 1 kpc (stosowanym odpowiednio poprzez art.13 § 2 kpc), a więc w następstwie zmiany okoliczności sprawy. Tej zmiany okoliczności sprawy upatrywał w uprawomocnieniu się postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 18 marca 2014r. przyznającego wierzycielowi zwrot wydatków poniesionych w związku z dozorem ruchomości w postępowaniu egzekucyjnym (szerzej: zażalenie wierzyciela – k.58 i 59).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela nie podlegało uwzględnieniu. Uchylając uprzednie postanowienie Sądu Rejonowego w tej sprawie, Sąd odwoławczy stwierdził, że nie została rozpoznana jej istota, a zatem zachodziła konieczność ponownego jej rozpoznania i to w pełnym zakresie. Przy tym rozpoznaniu Sąd Rejonowy miał jedynie obowiązek uwzględnić, że jego postanowienie z dnia 18 marca 2014r. - w części przyznającej wierzycielowi wynagrodzenie za dozór ruchomości w postępowaniu egzekucyjnym - uprawomocniło się wcześniej, co uszło uwadze Sądu, a zatem należało to uwzględnić w ostatecznej ocenie skargi wierzyciela na odmowę uzupełnienia planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji.

Jednocześnie Sąd Okręgowy wyjaśnił, że wydatki na dozór rzeczy w postępowaniu egzekucyjnym stanowią element kosztów tego postępowania (w ujęciu przepisów, które wskazał), podlegających zaspokojeniu w pierwszej kolejności (art.1025 § 1 pkt 1 kpc). Zatem jedynie w takim zakresie Sąd I instancji był związany udzielonym wskazaniem i oceną prawną wydatków związanych z dozorem ruchomości w postępowaniu egzekucyjnym, które to zalecenia uwzględnił przy ponownym rozpoznaniu sprawy.

Sąd Rejonowy stwierdził, że jego postanowienie z dnia 13 marca 2014r. w przedmiocie przyznania wierzycielowi kwoty 17 007,65 zł (brutto) tytułem zwrotu wydatków związanych z dozorem ruchomości w postępowaniu egzekucyjnym rzeczywiście uprawomocniło się wcześniej tj. przed uprawomocnieniem się postanowienia z dnia 11 czerwca 2014r. w przedmiocie zmiany planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji z nieruchomości dłużnika. Wierzyciel S. S. nie złożył jednak zażalenia na to postanowienie zmieniające, którego odpis odebrał w dniu 28 kwietnia 2014r. Zażalenia nie złożyli też inni uczestnicy postępowania, przez co postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 11 kwietnia 2014r. w przedmiocie planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji uprawomocniło się z dniem 27 maja 2014r., a w konsekwencji podlegało wykonaniu. Sąd Rejonowy uznał, że jest to postanowienie kończące postępowanie w sprawie egzekucyjnej, a tym samym – wbrew zapatrywaniu wierzyciela – nie mogło zostać zmienione w trybie art.359 § 1 kpc (w związku z art.13 § 2kpc).

Z tym stanowiskiem Sądu Rejonowego należy się zgodzić. Mimo iż w nauce prawa kwestia, które postanowienia kończą postępowanie w sprawie budzi niekiedy wątpliwości, to jednak przyjmuje się, że za postanowienia kończące postępowanie w sprawie uważa się te z nich, które dotyczą całości sprawy poddanej pod osąd lub stanowią ostatecznie orzeczenia zapadające w konkretnym postępowaniu, których wydanie zamyka w istocie drogę do kontynuowania postępowania (procesowego, nieprocesowego czy egzekucyjnego). W sprawie egzekucyjnej taką rolę „ostatniego postanowienia” spełnia prawomocne postanowienie w przedmiocie podziału sumy uzyskanej z egzekucji. Wbrew zapatrywaniu skarżącego, po jego uprawomocnieniu się dochodzi jedynie do wykonania takiego planu, co stanowi w zasadzie czynność techniczną i ani komornik, ani Sąd nie wydają już żadnego postanowienia, w szczególności o umorzeniu postępowania egzekucyjnego, jak nietrafnie wywodził skarżący. Umorzenie postępowania egzekucyjnego następuje zasadniczo w przypadkach opisanych w art.823 – 826 kpc.

W tym stanie rzeczy Sąd odwoławczy oddalił zażalenie wierzyciela, jako nieuzasadnione (na podstawie art.385 kpc w związku z art.397 § 2 i art.13 § 2 kpc).